

er Trafikken over Esbjerg tiltagen i en saa enorm Grad, at det endogsaa i den forløbne Maaned er haendet, at Antallet af Vagoner, der ere udvekslede paa denne lille Station, er steget til mellem 5 og 600 Stykker. For selve Statsbanernes egen Skyld vil det være aldeles uforsvarligt at udsætte en Omformning af Forholdene dernede, og alt, hvad man tilsigter ved denne Foranstaltning, sker jo fra Regeringens Side i Statsbanernes Interesse, for hvis Trafik den er nødvendig. Naar man nu siger, at Esbjerg By ogsaa vil faa Fordeel deraf, og af den Grund lægger en hel Del af Byrden over paa Esbjerg By, er det naturligvis rigtigt, for saa vidt man i det hele taget er gaaet til i den senere Tid, hvor store Omformninger af Stationsforholdene ere skete, eller ny Stationer ere oprettede, at paalægge baade Landkommuner og Købstadkommuner at bidrage deres dertil. I Fjor var det store Fordringer, der stilledes paa Lovforslaget til Esbjerg By. Det fordredes, at Esbjerg skulde tilvejebringe hele den ny brede Vej langs den ny Stations Vestside, og samtidig skulde Byen bidrage 40,000 Kr. til Forbedring af de ny Adgangsveje. Disse 40,000 Kr. var Udvalget i Fjor enigt om, at man i alt Fald ikke burde paalægge Esbjerg By, og den ærede Minister har jo ogsaa sluttet sig til denne Tanke. Men han har opretholdt den betydelige Byrde, som det vil være for Byen at skulle skaffe en saa lang og bred Vej, som den langs Statsbanernes ny Vestside ind imod Byen, en Vej, der skal give Adgang baade for Landboerne og for selve Byens Beboere, naar de skulle til Stationsbygningen, og skal benyttes af Statsbanerne for derfra at kunne køre ud langs hele Terrainet paa forskellige Steder. Udvalgets Flertal har ment, at endog den nedsatte Fordring, man i Fjor stillede til Esbjerg By, var temmelig haard, og det stiller da Forslag om at reducere den noget. I Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 3 har man reduceret den Fordring, der i Lovforslagets § 3 stilles til Byen om, at „Gennemførelsen af den i § 1 ommeldte Stationsudvidelse skal være betinget af, at der opnaas Overenskomst med Esbjerg Kommune om, at samme overtager Udgifterne ved Anlægget af en ny Vej Vest for Stationen“ til, at Gennemførelsen betinges af „Tilvejebringelsen af en ny Vej Vest for Stationen saaledes, at Kommunen skaffes den dertil fornødne Grund til Raadighed, deltager halvt i Udgifterne ved Vejens

Anlæg og overtager Vedligeholdelsen af den anlagte Vej“. Videre har Udvalget ikke ment at kunne gaa. Der er fra Byen kommet et Andragende om, at man vil fritage den yderligere for en Del af det store Bidrag, der endnu fordres, saafremt Ændringsforslaget vedtages. Man har be- raabt sig paa, at der eksisterer tidligere Aftaler med Statsbanerne — og de eksistere — i Kraft af hvilke Statsbanerne ville bidrage betydeligt til en saadan Vej, der skulde anlægges ved den nuværende Stations Grænse. Man anfører endvidere, at Byen efter Opfordring fra Regeringen allerede har sikret sig til nogenlunde rimelig Pris det fornødne Areal til en Vej langs den nuværende Station. Men naar Statsbanerne indkorporere under det ny Banegaardsterrain disse Arealer, bliver Sagen langt dyrere, thi saa skal der skaffes ny og kostbarere Arealer til Veje Vest for den nu mod Vest rykkede Grænse af Statsbanen. Endelig beklager man sig over, at man, uagtet den ny Adgangsvej ved den ny Stations vestre Ende forrykker Adgangsvejene for Landboerne til Byen, dog paalægger Byen, at den skal udrede et betydeligt Bidrag til et nyt Stykke Vej, der for Byens Vedkommende er fuldstændig overflødig, idet de Landboere, der komme ind den Vej, kunne køre om ad Østergade, der ad den næmeste Vej kan føre dem til Byen og ogsaa til den ny Station. Omlægningen og Forandringen sker udelukkende i Statsbanernes Interesse. Udvalget har dog ikke ment at kunne gaa videre i Indrømmelser over for Byen. Jeg skal dog tilføje, at der inden for Udvalgets Flertal var en Tilbøjelighed til at gøre en vis Indrømmelse — den foreligger uden for Udvalget i en foreløbig Betænkning — nemlig den, at det blev Banernes Sag at komme overens med Byen om, hvorledes Vejforholdene skulde ordnes, og naar de skulde ordnes. Flertallet var lidt betænkeligt ved, at den foreslaede Stationsudvidelse ifølge § 3 skulde være betinget af, at der opnaaedes Overenskomst. Sagde Esbjerg nej, kunde Stationen ikke udvides, og Udvidelsen er absolut nødvendig. Ved at stryge denne absolute Betingelse gav man ogsaa Byen lidt større Raaderum med Hensyn til Tiden, naar Vejen skulde anlægges, og man gav den ogsaa Lejlighed til Forhandling med Statsbanerne om, hvorledes det billigst og hensigtsmæssigst kunde ordnes i begge Parter's Interesse. Den højtaerede Minister mente imidlertid at maatte fastholde denne